

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală a Finanțelor
Publice Argeș

B-dul. Republicii nr. 118 Pitești
Tel : +0248 211511 / +0248 211838
Fax : +0248 216478
e-mail : Admin.PTAGJUDX01.AG@mfinante.ro

DECIZIA nr. 32/2011

Direcția generală a finanțelor publice Argeș a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală - Serviciul inspecție fiscală persoane juridice 4 prin adresa nr. înregistrată la D.G.F.P. Argeș sub nr. cu privire la contestația formulată de S.C. SRL împotriva Deciziei de impunere nr.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse prin decizia sus menționată încheiată în baza raportului de inspecție fiscală nr. emisă de Activitatea de inspecție fiscală - Serviciul inspecție fiscală persoane juridice 4 prin care s-a dispus virarea la bugetul de stat a sumei de.....lei reprezentând:

- lei – impozit pe profit;
- lei – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei – penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- lei – taxa pe valoarea adăugată;
- lei – majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei – penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca in speta sunt intrunite dispozitiile art. 205 si art. 209 lit. a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, este competenta sa solutioneze pe fond contestatia formulata de S.C. SRL din Pitesti.

I.Prin contestatia formulata, societatea arata ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal au stabilit in sarcina sa obligatii fiscale suplimentare in suma de lei reprezentind impozit pe profit, taxa pe valoarea adaugata, majorari de intirziere si penalitati de intirziere aferente.

Referitor la impozitul pe profit

Prin contestatia formulata petenta arata ca organele de inspectie in mod nelegal , pentru anul 2008 si anul 2009 , au majorat baza impozabila cu suma de lei stabilind in sarcina sa un impozit pe profit suplimentar in suma de lei .

In sustinerea contestatiei societatea arata ca suma de lei aferenta facturii fiscale nr. emisa de S.C. SRL , nejustificat a fost considerata ca si cheltuiala nedeductibila , intrucit au fost puse la dispozitia organelor de inspectie fiscala atat factura in copie conforma cu originalul cit si contractul incheiat cu acestia.

De asemenea contestatoarea arata ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal au considerat cheltuiala nedeductibila suma de lei aferenta facturilor fiscale nr. si nr. emise de S.C. SRL reprezentind montaj pardoseala la obiectivul Plus Chitila, intucit acestea se justifica cu urmatoarele documente: contract de subantrepriza nr. incheiat intre S.C. SRL in calitate de antreprenor general si S.C. SRL in calitate de subantreprenor, contract de subantrepriza nr. incheiat intre S.C. SRL in calitate de antreprenor si S.C. SRL in calitate de subantreprenor, procesul verbal de predare primire din data de 01.07.2008 incheiat intre S.C. SRL si S.C. SRL care confirma executia si predarea lucrarii conform contractului de subantrepriza, situatia de lucrari nr. incheiata intre S.C. SRL si S.C. SRL.

Petenta precizeaza de asemenea ca decontarile care fac obiectul contractelor sus mentionate s-au efectuat prin transfer bancar , aspect neverificat de organele de inspectie fiscala.

Totodata, contestatoarea arata ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal au considerat cheltuiala nedeductibila suma

de lei aferenta facturilor fiscale nr., nr., nr. si nr. reprezentind servicii de montaj pardoseala la obiectivele (.....) Bucuresti si Hala Industriala din , sat Argeselul, tarlawa nr. si nr., intucit acestea se justifica cu urmatoarele documente: extras din contractul nr. incheiat intre S.C. SRL in calitate de antreprenor general si S.C. SRL in calitate de subantreprenor precum si procesul verbal de predare primire privind receptia lucrarii obiectului contractual; contract general nr. incheiat intre S.C.SRL si S.C.SRL , precum si situatia de lucrari nr., extras din contractul nr. incheiat intre S.C. SRL in calitate de beneficiar si S.C. SRL in calitate de antreprenor, procesul verbal de predare primire din data de 05.06.2009 , situatia de lucrari nr.

De asemenea societatea arata ca organele de inspectie de fiscala in mod nelegal au stabilit ca suma de lei aferenta facturilor fiscale nr. si nr. este nedeductibila din punct de vedere fiscal pe considerentul ca nu le-au fost puse la dispozitie situatiile de control, tarifele percepute, valorile totale de contract, procesele verbale de receptie, intrucit aceasta suma provine din prestari de servicii executate de S.C. SRL conform contract nr. , S.C. SRL , S.C. SRL si S.C. SRL asa cum rezulta din situatia de lucrari nr. , iar tarifele percepute se regasesc in anexa nr. la contractul nr.

Contestatoarea sustine ca organele de inspectie fiscala in mod eronat au considerat ca fiind nedeductibila fiscal suma de lei aferenta facturii fiscale emise de S.C. SRL catre S.C. SRL pe considerentul ca aceasta nu are personal angajat , intrucit asociatul unic al societatii este de meserie montator finisor , punind la dispozitia organelor de inspectie fiscala situatiile de lucrari pentru toate facturile emise.

Cu privire la suma de lei aferenta facturii fiscale nr. emisa de S.C. SRL inregistrata pe cheltuieli in contul 628 in luna noiembrie 2009, petenta sustine ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal au stabilit ca aceasta suma este cheltuiala nedeductibila deoarece „ terminologia AVANS „ inscrisa in factura sus mentionata nu exprima realitatea operatiunii fiind intemeiata includerea pe cheltuieli a acestei sume in conditiile in care conform contractului de executie nr.executantul si-a indeplinit obligatiile contractuale .

Prin urmare societatea sustine ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal au stabilit in sarcina sa obligatii fiscale

suplimentare in suma lei reprezentind impozit pe profit, majorari de intirziere si penalitati de intirziere aferente .

Referitor la taxa pe valoarea adaugata

Contestatoarea precizeaza ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta facturii fiscale nr. emisa de S.C. SRL invocind ca au fost incalcate prevederile art. 146 alin. 1 lit a din Legea nr. 571/2003 , intrucit societatea detine factura in copie conform cu originalul de la societatea emitenta , iar serviciul prestat rezida in lucrari de reparatii fatada conform situatiei de lucrari nr. efectuate la spatiul in care a functionat punctul de lucru al societatii.

De asemenea petenta arata ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal nu au acordat drept de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta facturilor nr. si nr. emise de S.C. SRL reprezentind contravaloare montaj pardoseala la obiectivul conform contract nr. pe motiv ca societatea nu a prezentat procesele verbale de receptie partiala si finala a lucrarilor , deoarece,, motivul invocat este injust intrucit procesele verbale au fost intocmite si semnate de ambele parti , numai ca echipa de control nu le-a luat in considerare” .

Totodata petenta arata ca neacordarea de catre organele de inspectiei fiscale a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta facturilor fiscale nr. nr....., nr.8, nr., nr. , nr., nr. , nr. si nr. emise de S.C. SRL invocind ca s-au incalcat prevederile art.1 anexa 1 din H.G. nr. 273/1994 este interpretabila avind in vedere ca dreptul de deducere a fost legal justificat cu situatii de lucrari acceptate de beneficiari .

Referitor la taxa pe valoarea adaugata colectata in perioada 01.01.2010-30.04.2010 in suma de lei aferenta avansurilor incasate petenta sustine ca organele de inspectie fiscala in mod eronat a in scris in coloana 5 reprezentind taxa pe valoarea adaugata aferenta avansurilor, suma de lei, cuantumul TVA colectata pentru aceste operatiuni fiind de fapt lei.

Prin urmare societatea sustine ca organele de inspectie fiscala in mod nelegal au stabilit in sarcina sa obligatii fiscale suplimentare in suma lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata, majorari de intirziere si penalitati de intirziere aferente .

II.Urmare verificarii efectuate de catre organele de inspectie fiscale ale Activitatii de inspectie fiscala - Serviciul inspectie fiscala persoane juridica 4, s-au constatat urmatoarele:

Referitor la impozitul pe profit
ANUL 2008

Organele de inspectie fiscala au constatat ca in luna martie 2008 societatea a inregistrat pe cheltuieli deductibile in contul 611 suma de lei aferenta facturii nr. emisa de S.C. SRL .

Intrucit societatea nu detine exemplarul original al facturii nr. si nu a prezentat echipei de inspectie fiscala situatii de lucrari, contracte sau orice alte materiale corespunzatoare in conformitate cu prevederile art. 21 alin. 4 lit. m din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 48 din H.G. nr. 44/2004, organele de inspectie fiscala au stabilit ca cheltuielile inregistrate de societate in suma de lei nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil .

De asemenea organele de inspectie au constatat ca in lunile mai si iunie 2008 petenta a inregistrat eronat in contul 627 in loc de contul 411 suma de lei reprezentind incasarea unor clienti prin contul bancar , fapt pentru care in conformitate cu prevederile art. 21 alin. 4 lit. m din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 48 din H.G. nr. 44/2004 s-a procedat la majorarea profitului impozabil cu suma de lei reprezentind cheltuielil nedeductibile.

Totodata organele de inspectie fiscala au stabilit ca suma de lei aferenta facturilor nr. si nr. emise de S.C. SRL este cheltuiala nedeductibila din punct de vedere fiscal deoarece societatea nu a prezentat documentele precizate la capitolul IV din contractul de subantrepriza nr.incalcind astfel prevederile pct 48 din H.G. nr. 44/2004.

Referitor la suma de lei aferenta facturilor nr., nr., nr., nr. emise de S.C. SRL reprezentind servicii conform contract de subantrepriza nr. , organele de inspectie fiscala au constatat ca aceasta cheltuiala este nedeductibila din punct de vedere fiscal deoarece societatea nu a prezentat documentele precizate la capitolul III din contractul sus mentionat incalcind astfel prevederile pct 48 din H.G. nr. 44/2004.

De asemenea organele de inspectie fiscala au constatat ca in contractul de subantrepriza nr. nu sunt mentionate tarifele percepute , respectiv valoarea totala a contractului , iar societatea nu a prezentat procese verbale de receptie incalcind astfel prevederile art. 1 si art. 15 din anexa 1 din H.G. nr. 273/1994.

In consecinta , organele de inspectie fiscala au procedat la recalcularea impozitului pe profit aferent anului 2008 potrivit art. 19 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 rezultind un impozit pe profit suplimentar in suma de **lei.**

ANUL 2009

Organele de inspectie au constatat ca societatea in mod eronat a inregistrat pe cheltuieli in cont 628 suma de lei aferenta facturilor nr., nr. si nr. emise de S.C. SRL intrucit societatea nu a pus la dispozitia echipei de inspectie fiscala situatiile de lucrari incalcind astfel prevederile pct 48 din H.G. nr. 44/2004.

De asemenea organele de inspectie fiscala au constatat ca in contracul de subantrepriza nu sunt mentionate tarifele percepute respectiv valoarea totala a contractului si societatea nu detine procese verbale de receptie incalcind astfel prevederile art. 1 si art. 15 din anexa 1 din H.G. nr. 273/1994.

Organele de inspectie fiscala au constatat ca S.C. SRL in calitate de antreprenor si S.C..... SRL in calitate de subantreprenor au incheiat contractul nr. La data emiterii facturilor de la nr. 1 la nr. 7 organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea nu avea personal angajat care sa execute lucrarile mentionate in contractul sus mentionat , nu detine imobilizari corporale si nu are intrari de materiale consumabile.

Totodata organele de inspectie precizeaza ca in urma controlului efectuat la S.C. SRL s-a constatat ca societatea nu functioneaza la sediul social declarat , incepind cu luna iulie 2008 nu depune declaratii la organul fiscal teritorial , perioada cind S.C. SRL a inregistrat in evidenta contabila facturi in care sunt inscrise la furnizor datele societatii sus mentionate.

In raportul de inspectie fiscala se precizeaza ca la stabilirea profitului impozabil aferent anului 2009 echipa de inspectie fiscala a aplicat prevederile art. 11 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 si art. 6 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003.

Cu privire la suma de lei stabilita de organele fiscale nedeductibila din punct de vedere fiscal , s-a constatat ca in luna noiembrie 2009 societatea a inregistrat pe cheltuieli in contul 628

aceasta suma in conditiile in care a fost inregistrata initial in luna decembrie 2008 in contul 409 .

Astfel organele de inspectie fiscala au constatat ca inregistrarea contabila din luna noiembrie 2009 nu are la baza un document justificativ fiind aplicabile prevederile art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003 si pct. 44 din H.G. nr. 44/2004 .

Se precizeaza de asemenea ca factura de prestari servicii a fost emisa de S.C. SRL in luna mai 2010.

In consecinta , organele de inspectie fiscala au procedat la recalcularea impozitului pe profit aferent anului 2009 potrivit art. 19 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 rezultind un impozit pe profit suplimentar in suma de **lei**.

Pentru neachitarea la termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar in suma delei organele de inspectie fiscala au calculat in sarcina petentei majorari si penalitati de intirziere aferente in suma de lei conform art. 119 si art. 120 din O.G. nr. 92/2003.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata

In luna martie 2008 societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de **lei** aferenta facturii fiscale nr. emise de S.C.S SRL reprezentind cheltuieli cu intretinerea si reparatiile fara a detine exemplarul original al facturii si fara a prezenta organelor de inspectie fiscala situatii de lucrari, contracte sau orice alte materiale corespunzatoare.

Prin urmare in conformitate cu prevederile art. 145 alin. 2 lit. a si art. 155 alin. 5 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 46 alin. 1 din H.G. nr. 44/2004, organele de inspectie fiscala au stabilit ca taxa pe valoarea adaugata in suma de **lei** este nedeductibila din punct de vedere fiscal.

De asemenea organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada supusa inspectiei fiscale societatea in mod eronat a inregistrat ca taxa pe valoarea adaugata deductibila suma de..... **lei** aferenta facturilor nr. si nr. emise de S.C. SRL, neprezentind documentele precizate la capitolul IV din contractul de subantrepriza nr.respectiv situatii de lucrari, procese verbale de receptie incalcind astfel prevederile art. 145 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

Totodata , organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada supusa inspectiei fiscale societatea in mod eronat a inregistrat ca taxa pe valoarea adaugata deductibila suma de lei aferenta facturilor nr., nr., nr., nr. emise de S.C. SRL intrucit nu au fost puse la dispozitia echipei de inspectie documentele precizate la capitolul III din contractul nr. respectiv situatii de lucrari, incalcind astfel prevederile art. 145 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

De asemenea organele de inspectie fiscala au constatat ca in contractul de subantrepriza nr. nu sunt mentionate tarifele percepute , respectiv valoarea totala a contractului , iar societatea nu a prezentat procese verbale de receptie incalcind astfel prevederile art. 1 si art. 15 din anexa 1 din H.G. nr. 273/1994.

Urmare verificarilor efectuate , organele de inspectie fiscala in mod nelegal au inregistrat ca taxa pe valoarea adaugata deductibila suma de lei aferenta facturilor nr....., nr., nr. emise de S.C. SRL intrucit nu au fost puse la dispozitia echipei de inspectie documentele precizate la capitolul III din contractul de subantrepriza nr. respectiv situatii de lucrari, incalcind astfel prevederile art. 145 alin. 2 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

S-a constatat de asemenea ca in contractul de subantrepriza nr. nu sunt mentionate tarifele percepute , respectiv valoarea totala a contractului , iar societatea nu a prezentat procese verbale de receptie incalcind astfel prevederile art. 1 si art. 15 din anexa 1 din H.G. nr. 273/1994.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata dedusa de societate in luna martie 2010 in suma de lei aferenta facturii nr. emisa de S.C. SRL , organele de inspectie fiscala au constatat ca in mod nelegal societatea a inregistrat aceasta suma ca taxa pe valoarea adaugata deductibila intrucit societatea nu a prezentat situatii de lucrari sau orice materiale corespunzatoare incalcind astfel prevederile art. 145 alin. 2 lit. a si art. 146 alin. 1 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare.

De asemenea , organele de inspectie fiscala precizeaza ca pentru stabilirea realitatii tranzactiilor sus mentionate , a fost efectuat un control la S.C..... SRL constatindu-se ca societatea nu functioneaza la sediul social declarat, nu depune declaratii la organul

fiscal incepind cu luna iulie 2008 , data de cind S.C.SRL are inregistrate in evidenta contabila facturi emise de S.C.SRL.

Urmare celor constatate organele de inspectie fiscala nu au acordat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata in suma de lei , majorari de intirziere aferente in suma delei si penalitati de intirziere aferente in suma de lei.

In urma verificarilor efectuate, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 01.01.2010-30.04.2010 societatea a evidentiat conform balantei de verificare intocmite la data de 30.04.2010 o taxa pe valoarea adaugata colectata in suma delei in conditiile in care urmare corelatiilor efectuate a veniturilor evidentiata, a taxarii inverse si a avansurilor incasate rezulta o taxa pe valoarea adaugata colectata in suma de lei.

Astfel , organele de inspectie fiscala au constatat ca societatea nu a respectat prevederile art. 156 alin. 1 si alin. 2 din Legea nr. 571/2003 coroborate cu prevederile pct. 79 alin. 2 din H.G. nr. 44/2004 in sensul ca nu a calculat corect taxa pe valoarea adaugata in corelatie cu veniturile evidentiata, precum si prevederile art. 134² alin. 2 lit b din Legea nr. 571/2003 in sensul ca nu a inregistrat tva colectata aferenta avansurilor incasate , motiv pentru care au procedat la majorarea taxei pe valoarea adaugata colectata cu suma de lei.

Pentru neachitarea in termenul legal a taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma delei organele de inspectie fiscala au procedat la calculul majorarilor de intirziere aferente in suma de lei si penalitati de intirziere aferente in suma de lei.

III.Prin referatul nr. intocmit de Activitatea de inspectie fiscala - Serviciul inspectie fiscala persoane juridice 4 se propune respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de S.C. SRL din Pitesti.

IV.Luand in considerare constatarile organelor de control, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, coroborate cu prevederile actelor normative in vigoare se retin urmatoarele:

1. Referitor la suma de lei reprezentind impozit pe profit stabilit suplimentar cauza supusa solutionarii Directiei

Generale a Finantelor Publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este daca cheltuielile in suma de lei inregistrate in evidenta contabila in contul 628 sunt deductibile din punct de vedere fiscal in conditiile in care societatea nu a prezentat un document justificativ, potrivit legii, prin care sa se faca dovada efectuarii operatiunii .

In fapt, in luna noiembrie 2009 societatea a inregistrat pe cheltuieli in contul 628 suma de lei, in conditiile in care aceasta suma a fost inregistrata initial in luna decembrie 2008 in contul 409 (factura nr. emisa de S.C. SRL Pitesti) .

Astfel organele de inspectie fiscala au constatat ca inregistrarea contabila din luna noiembrie 2009 nu are la baza un document justificativ fiind aplicabile prevederile art. 21 alin. 4 lit. f din Legea nr. 571/2003 si pct. 44 din H.G. nr. 44/2004 .

Se precizeaza de asemenea ca factura de prestari servicii a fost emisa de S.C. SRL in luna mai 2010.

In drept, sunt aplicabile prevederile art.21 alin.(4) lit.f) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, care precizeaza:

„(4) Urmatoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...]

f) cheltuielile înregistrate în contabilitate, care nu au la baza un document justificativ, potrivit legii, prin care sa se faca dovada efectuării operatiunii sau intrării în gestiune, dupa caz, potrivit normelor;”

Totodata potrivit pct.44 din Hotararea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

„ 44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.”

In speta sunt incidente si prevederile art.6 alin.(1) din Legea nr.82/1991, Legea contabilitatii, republicata, se precizeaza:

„ (1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

De asemenea la pct.152 alin. 3 din Ordinul nr.1752/2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene , se prevede:

“(3) În conformitate cu prevederile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.”

Din analiza textelor de lege mai sus enunțate, rezulta ca înregistrarea în evidența contabilă a cheltuielilor deductibile se realizează numai pe baza documentelor justificative întocmite conform legii.

Analizând documentele existente la dosarul cauzei se reține că în luna noiembrie 2009 societatea contestatoare a înregistrat că și cheltuiala deductibilă suma de lei înscrisă în factura fiscală nr. emisă de către S.C. SRL reprezentând avansuri, fără a deține documente justificative , invocând faptul că „ prin semnarea procesului verbal de recepție finală , se consideră că executantul și-a îndeplinit obligațiile contractuale „ și prin urmare „ Terminologia de AVANS înscrisă în factura nr.nu exprimă realitatea operațiunii „ .

De asemenea analizând documentele existente la dosarul cauzei, respectiv raportul de inspecție fiscală nr. SRL se reține că în luna mai 2010, S.C. SRL emite către S.C..... SRL factura nr. în valoare totală de lei reprezentând „ plata parțială diferență conform contract nr. și procesul verbal din data de 05.06.2009” .

Astfel se reține că numai procesele verbale de recepție finală, situațiile de lucrări și contractele încheiate cu beneficiarii nu pot constitui documente de justificare și înregistrare în contabilitate a unor cheltuieli , organele de inspecție fiscală în mod legal neacordând drept de deducere pentru aceste cheltuieli întrucât au fost înregistrate în evidența contabilă fără documente justificative.

În concluzie organele de inspecție fiscală în mod legal au procedat la majorarea profitului impozabil cu suma de lei reprezentând cheltuieli înregistrate în evidența contabilă fără documente

justificative si la stabilirea impozitului pe profit suplimentar in suma de lei , contestatia urmind a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

2. Referitor la suma totala de lei reprezentind impozit pe profit stabilit suplimentar, cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare a contestatii se poate pronunta asupra deductibilitatii cheltuielilor inregistrate de S.C. SRL aferente serviciilor prestate de diversi furnizori in conditiile in care societatea a prezentat în sustinerea contestatiei documente care nu au fost avute în vedere de catre organele de inspectie fiscala, iar din instrumentarea speței de catre organele de inspectie fiscală nu rezultă că prestările de servicii nu au fost realizate în folosul operațiilor taxabile ale societății.

În fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 01.01.2008-31.12.2009 societatea a considerat ca fiind deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile in suma de reprezentând servicii prestate de S.C. SRL si S.C. SRL fara a prezenta procese verbale de receptie, situatii de lucrari , iar in contractul de subantreprinza nr. incheiat intre S.C. SRL in calitate de antreprenor si S.C. SRL in calitate de subantreprenor, nu se mentioneaza tarifele percepute.

Urmare celor constatate, organele de inspectie fiscala au stabilit ca aceste cheltuieli sunt nedeductibile potrivit prevederilor pct. 48 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, stabilind in sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar in suma de lei.

Prin contestatie, S.C.SRL precizeaza faptul ca organele de inspectie fiscala nu au luat în considerare toate documentele înregistrate în evidenta contabila, precizind ca acestea s-au bazat pe interpretari fortate si pe analiza trunchiata a textelor de lege iar pe cale de consecinta trebuiau sa procedeze la “nerecunoasterea veniturilor aferente inregistrate de catreS.C. SRL, S.C. SRL, S.C. SRL si a tuturor colaboratorilor acestora“ , anexând în acest sens contracte, situatii de lucrari, procese verbale de receptie, etc.

În drept, art. 21 alin. (4) lit. m din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

“ (4) Urmatoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanta , asistenta sau alte prestari de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestarii acestora în scopul activitatilor desfasurate si pentru care nu sunt încheiate contracte;”

Având în vedere prevederile legale mentionate mai sus, se retine faptul ca acele cheltuieli cu prestari de servicii pentru care nu se poate justifica necesitatea prestarii acestora în scopul activitatilor desfasurate si pentru care nu sunt încheiate contracte, nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

De asemenea potrivit pct. 48 din Hotrârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

„Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanta , asistenta sau alte prestari de servicii trebuie sa se îndeplineasca cumulativ urmatoarele conditii:

- serviciile trebuie sa fie efectiv prestate, sa fie executate în baza unui contract încheiat între parti sau în baza oricarei forme contractuale prevazute de lege; justificarea prestarii efective a serviciilor se efectueaza prin: situatii de lucrari, procese-verbale de receptie, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piata sau orice alte materiale corespunzatoare;

- contribuabilul trebuie sa dovedeasca necesitatea efectuarii cheltuielilor prin specificul activitatilor desfasurate [...].”

Potrivit actului normativ sus mentionat se retine ca pentru a deduce cheltuielile cu prestarile de servicii acestea trebuie sa îndeplineasca cumulativ urmatoarele conditii si anume : serviciile trebuie sa fie efectiv prestate, sa fie executate in baza unui contract incheiat intre parti, sa fie justificate prin situatii de lucrari, procese-verbale de receptie, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piata sau orice alte materiale corespunzatoare, iar contribuabilul trebuie sa dovedeasca necesitatea efectuarii cheltuielilor prin specificul activitatilor desfasurate.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, respectiv raportul de inspectie fiscala nr., se retine faptul ca organele de inspectie fiscala au considerat ca fiind nedeductibile la

calculul profitului impozabil cheltuielile in suma de reprezentând serviciile prestate de S.C. SRL si S.C. SRL , intrucit contestatoarea nu a prezentat procese verbale de receptie, situatii de lucrari , iar in contractul de subantreprinza nr. incheiat intre S.C. SRL in calitate de antreprenor si S.C. SRL in calitate de subantreprenor, nu se mentioneaza tarifele percepute.

De asemenea , din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se retine ca S.C.SRL depune in sustinerea contestatiei in copie urmatoarele:

- contract de subantrepriza nr, incheiat intre S.C. SRL in calitate de antreprenor general si S.C. SRL in calitate de subantreprenor (pag. 75) pentru realizarea obiectivului „”;
- contract de subantrepriza nr, incheiat intre S.C. SRL in calitate de antreprenor general si S.C. SRL in calitate de subantreprenor (pag. 76-83) pentru realizarea obiectivului „”;
- proces verbal de predare-primire din data de 01.07.2008 incheiat intre S.C. SRL si S.C. SRL, semnat fara obiectiuni de catre antreprenorul general (pag. 84) ;
- situatia de lucrari nr. incheiata intre S.C. SRL si S.C.SRL;
- contract de subantrepriza nr, incheiat intre S.C. SRL in calitate de antreprenor general si S.C. SRL in calitate de subantreprenor (pag. 88) precum si procesul verbal de predare de primire (pag. 89) ;
- contract de subantrepriza nr. prin care S.C. SRL a subcontractat executia lucrarii de montaj S.C. SRL (pag. 90-96) precum si situatia de lucrari nr. (pag. 97) ;
- situatia de lucrari nr. incheiata intre S.C. SRL si S.C. SRL (pag. 102) ;
- anexa nr. la contractul nr. in care se mentioneaza tarifele percepute(pag. 103) ;

Având în vedere cele precizate mai sus, nu poate fi retinuta constatarea organelor de inspectie fiscala întrucât acestea nu au avut în vedere la stabilirea caracterului nedeductibil al cheltuielilor, documentele anexate la dosarul cauzei.

In speta sunt incidenete si prevederile art. 21 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile ulterioare, care precizeaza:

“ Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Potrivit prevederilor legale mai sus invocate se retine ca pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Potrivit celor mai sus prezentate, se retine ca organele de inspectie fiscala au considerat cheltuielile cu serviciile prestate de S.C. SRL si S.C. SRL ca fiind nedeductibile fiscal la calculul profitului impozabil **fara sa analizeze daca aceste cheltuielie au fost efectuate în scopul realizării de venituri impozabile .**

Se retine ca organele de inspectie fiscala nu au procedat la o analiza temeinica a documentelor depuse de societate in sustinerea contestatiei , daca cheltuielile inregistrate au fost efectuate in scopul realizarii de venituri impozabile, in vederea stabilirii caracterului deductibil sau nedeductibil al cheltuielilor cu prestarile de servicii efectuate de S.C. SRL si S.C. SRL.

In acelasi sens este si Decizia nr. V din 15.01.2007, publicata in Monitorul Oficial nr. 732/30.10.2007, Inalta Curte de Casatie si Justitie in aplicarea dispozitiilor art 21 alin.(4) si ale art.145 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal precum si ale art.6 alin.2 din Legea nr.82/1991, republicata, care precizeaza ca **“taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa si nici nu se poate diminua baza impozabila la stabilirea impozitului pe profit in situatia in care documentele justificative prezentate nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunii pentru care se solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata”**.

In vederea stabilirii realitatii operatiunii era necesara verificarea faptica a documentelor contabile ale societatii si a modului de inregistrare in contabilitate a cheltuielilor cu serviciile prestate de furnizori precum si modul de utilizare a acestora, in vederea stabilirii daca cheltuielile cu serviciile sunt aferente veniturilor realizate si au caracter deductibil la calculul profitului impozabil asa cum se prevede la art. 21 alin 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile ulterioare.

In speta sunt aplicabile si prevederile art. 94 alin. 1 din O.G. Nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala , cu completarile si modificarile ulterioare care precizeaza:

“Inspectia fiscala are ca obiect verificarea legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii îndeplinirii obligatiilor de catre contribuabili, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, verificarea sau stabilirea, dup caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata si a accesoriilor aferente acestora.”

La punctul 102.1 din H.G. Nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala se precizeaza:

“La examinarea starii de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative si evidentele financiar-contabile si fiscale care constituie mijloace de proba si sunt relevante pentru stabilirea drepturilor si obligatiilor fiscale.”

Avind in vedere prevederile legale sus mentionate se retine ca inspectia fiscala are ca obiect verificarea corectitudinii si exactitatii obligatiilor de catre contribuabili , stabilirea bazelor de impunere pe baza documentelor justificative si a evidentei contabile precum si a diferentelor datorate.

Urmare faptului ca prin raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. organele de inspectie fiscala nu au procedat la o analiza temeinica a documentelor cu privire la prestarile de servicii efectuate de S.C. SRL si S.C. SRL , asa cum s-a retinut mai sus si tinind cont de prevederile art. 213 alin. 1 din OG nr.92/2003, republicata privind Codul de Procedura Fiscala, care stabileste ca :

“În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii.” se impune aplicarea dispozitiilor art. 216

alin 3 "Solutii asupra contestatiei" din OG nr.92/2003, republicata privind Codul de Procedura Fiscala, care precizeaza :

"(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare."

Totodata in speta sunt aplicabile si prevederile pct. 12.7 din Ordinul 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată conform caruia :

"12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente."

Prin urmare se va desfiinta partial decizia de impunere contestata pentru suma totala de lei reprezentind impozit pe profit, urmand ca organele de inspectie fiscala, prin alte persoane decat cele care au intocmit decizia de impunere contestata, sa efectueze o noua verificare a tuturor documentelor, pentru aceeasi perioada si acelasi tip de impozit, conform celor retinute prin prezenta decizie.

3.Referitor la suma totala de lei reprezentind impozit pe profit stabilit suplimentar, cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare a contestatii se poate pronunta asupra deductibilitatii cheltuielilor inregistrate de S.C. SRL aferente serviciilor prestate de S.C. SRL in conditiile in care societatea a prezentat în sustinerea contestatiei documente care nu au fost avute în vedere de catre organele de inspectie fiscala, precum si copie de pe factura conform cu originalul.

În fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca in luna martie 2008 societatea a considerat ca fiind deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile in suma de lei reprezentând servicii prestate de S.C. SRL fara a prezenta contracte, situatii de lucrari , sau alte materiale corespunzatoare.

Urmare celor constatate, organele de inspectie fiscala au stabilit ca aceste cheltuieli sunt nedeductibile potrivit prevederilor art. 21 alin. 4 lit. m din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 48 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, stabilind in sarcina petentei un impozit pe profit suplimentar in suma de lei.

S.C. SRL depune in sustinerea contestatiei in copie contractul de prestari servicii nr. incheiat intre S.C. SRL in calitate de executant si S.C. SRL in calitate de beneficiar , situatia de lucrari nr. , precum si copie de pe factura nr. conform cu originalul semnata si stampilata de furnizor (pag. 69-74).

In drept sunt aplicabile prevederile art 213 alin. 4 din O.G. Nr. 92/2003 republicata privind Codul de Procedura Fiscala, potrivit caruia :

“Contestatorul, intervenientii sau împuternicitii acestora pot sa depuna probe noi în sustinerea cauzei. În aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, dup caz, si se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora.”

Potrivit actului normativ sus mentionat contestatorul, intervenientii sau împuternicitii acestora pot sa depuna probe noi în sustinerea cauzei, situatie in care organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora.

In speta sunt aplicabile si prevederile art. 94 alin. 1 din O.G. Nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala , cu completarile si modificarile ulterioare care precizeaza:

“Inspectia fiscala are ca obiect verificarea legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii îndeplinirii obligatiilor de catre contribuabili, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, verificarea sau stabilirea, dup caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata si a accesoriilor aferente acestora.”

La punctul 102.1 din H.G. Nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala se precizeaza:

“La examinarea starii de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative si evidentele financiar-contabile si fiscale care constituie mijloace de proba si sunt relevante pentru stabilirea drepturilor si obligatiilor fiscale.”

Avind in vedere prevederile legale sus mentionate se retine ca inspectia fiscala are ca obiect verificarea corectitudinii si exactitatii obligatiilor de catre contribuabili , stabilirea bazelor de impunere pe baza documentelor justificative si a evidentei contabile precum si a diferentelor datorate.

Avind in vedere cele de mai sus si tinind cont de prevederile art. 213 alin. 1 din OG nr.92/2003, republicata privind Codul de Procedura Fiscala, care stabileste ca :

“În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii.” precum si documentele prezentate ulterior de contestatoare cu adresa inregistrata la D.G.F.P. Arges sub nr. 103907/02.12.2010, asupra carora organele de inspectie fiscala nu s-au pronuntat se impune aplicarea dispozitiilor art.216 (3) "*Solutii asupra contestatiei*" din OG nr.92/2003, republicata privind Codul de Procedura Fiscala, care precizeaza :

"(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare."

In concluzie se va desfiinta partial decizia de impunere nr.cu privire la impozitul pe profit stabilit suplimentar in suma de lei urmind ca alte organe de inspectie fiscala decat cele care au intocmit decizia contestata , sa procedeze la reanalizarea situatiei de fapt pentru aceeasi perioada si acelasi tip de impozit tinind cont de cele precizate in prezenta decizie si de actele normative aplicabile in speta.

La reverificare vor fi avute in vedere si sustinerile contestatoarei .

4.Referitor la suma de lei reprezentind impozit pe profit stabilit suplimentar , cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare a contestatii se poate investi pe fondul cauzei in conditiile in care, prin contestatia formulata, S.C. SRL nu aduce nici un argument de fapt și de drept în susținerea cauzei care sa înlătore constatările organelor de inspecție fiscală.

In fapt, prin decizia de impunere nr. organele de inspectie fiscala au stabilit impozit pe profit suplimentar in suma de lei, deoarece in lunile mai si iunie 2008 petenta a inregistrat eronat in contul 627 in loc de contul 411 suma de lei reprezentind incasarea unor clienti prin contul bancar , fapt pentru care in conformitate cu prevederile art. 21 alin. 4 lit. m din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare si pct. 48 din H.G. nr. 44/2004 s-a procedat la majorarea profitului impozabil cu suma de lei reprezentind cheltuielil nedeductibile.

Societatea aduce argumente doar pentru impozitul pe profit in suma de lei, pentru care asa cum s-a retinut in prezenta decizie organele de solutionare a contestatiei s-au pronuntat.

Pentru diferenta in suma de lei (..... lei – lei), reprezentand impozit pe profit, S.C. SRL nu aduce nici un argument in sustinerea contestatiei, motive de fapt si de drept care să înlătore constatările organelor de inspecție fiscală cu privire la aceasta diferenta.

În drept, la art. 206 alin. (1) lit. c si lit.d din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează:

***“Contestația se formulează în scris si va cuprinde: [...]
c) motivele de fapt si de drept;***

d) dovezile pe care se întemeiază; [...], coroborat cu pct. 12.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipuleaza urmatoarele:

“12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[...]b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației

sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării; [...]”, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste aceste sume, în conformitate cu prevederile pct.2.4. din O.P.A.N.A.F. nr. 519/2005:

“Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.”

Din dispozițiile legale menționate mai sus, se reține ca societatea trebuia să menționeze în contestație atât motivele de fapt cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază contestația, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care înțelege să conteste un act administrativ fiscal.

Având în vedere faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea acestui capăt de cerere din contestație care să fie justificat cu documente și motivate pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, se va respinge contestația formulată de S.C. SRL ca nemotivată și nesusținută cu documente pentru impozitul pe profit în sumă de lei.

5. Referitor la suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit și suma de lei reprezentând penalități de întârziere aferente impozitului pe profit stabilite prin decizia de impunere nr și având în vedere faptul că stabilirea de majorări de întârziere și penalități de întârziere reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul precum și faptul că acestea nu se pot defalca pentru impozitul pe profit desființat prin prezenta decizie, urmează să se desființeze și majorările de întârziere și penalitățile de întârziere aferente conform principiului de drept “accesorium sequitur principale” .

La recalcularea acestora, funcție de impozitul pe profit datorat, se va ține cont de prevederile art 119 și 120 din OG 92/2003 republicată cu completările și modificările ulterioare, care precizează :

“ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorari de întârziere.

.....
ART. 120

“ (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

.....
(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Incepind cu data de 01.07.2010 in speta sunt aplicabile prevederile art. 119 , art. 120 si art. 120¹ din acelasi act normativ modificat prin O.U.G. nr. 39/2010 care precizeaza:

“ ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

.....
ART. 120

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

.....
(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

ART. 120¹*

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Prin urmare, organele de inspectie fiscala vor tine seama de cele precizate prin prezenta decizie, de motivatiile contestatoarei, de documentele depuse in sustinerea acesteia, precum si de prevederile legale aplicabile in speta in vigoare in perioada verificata.

6 .Referitor la suma totala de lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar, cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare a contestatii se poate pronunta asupra dreptului de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata inregistrata de S.C. SRL aferenta serviciilor prestate de diversi furnizori in conditiile in care societatea a prezentat în sustinerea contestatiei documente care nu au fost avute în vedere de catre organele de inspectie fiscala, iar din instrumentarea speței de catre organele de inspectie fiscală nu rezultă că prestările de servicii nu au fost realizate în folosul operațiilor taxabile ale societății.

În fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca in perioada 01.01.2008-30.04.2010 societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta unor facturi de prestari servicii emise de S.C. SRL si S.C. SRL fara a prezenta procese verbale de receptie, situatii de lucrari , iar in contractul de subantreprinza nr. incheiat intre S.C. SRL in calitate de antreprenor si S.C. SRL in calitate de subantreprenor, nu se mentioneaza tarifele percepute.

Urmare celor constatate, organele de inspectie fiscala au stabilit ca taxa pe valoarea adaugata in suma de lei este nedeductibila din punct de vedere fiscal potrivit prevederilor art. 145 alin. 2 lit. a, art. 146 alin. 1 lit. a si art. 155 alin. 5 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare .

Prin contestatie, S.C. SRL precizeaza faptul ca organele de inspectie fiscala nu au luat în considerare toate documentele înregistrate în evidenta contabila, precizind ca acestea s-au bazat pe interpretari fortate si pe analiza trunchiata a textelor de lege iar pe cale de consecinta trebuiau sa procedeze la “ anularea TVA colectata si nerecunoasterea veniturilor aferente inregistrate de catre SRL, S.C. SRL, S.C. SRL si a tuturor

colaboratorilor acestora“ , anexând în acest sens contracte, situatii de lucrari, procese verbale de receptie, etc.

În drept, art. 145 alin. (2) lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, precizeaza:

“ (2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; ”

Având în vedere prevederile legale mentionate mai sus, se retine faptul ca orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

In speta sunt incidente si prevederile art. 146 alin. 1 lit. a din acelasi act normativ care precizeaza:

“(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;”

Conform art. 155 alin. (5) din legea mai sus mentionata,

"Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numarul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifica factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare prevazut la art. 153, dupa caz, ale persoanei impozabile care emite factura;

d) denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare prevazut la art. 153, ale reprezentantului fiscal, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este stabilit în România si i-a desemnat un reprezentant fiscal, daca acesta din urma este persoana obligata la plata taxei;

e) denumirea/numele, adresa si codul de înregistrare prevazut la art. 153, ale cumparatorului de bunuri sau servicii, dupa caz;[...] “

Avand in vedere prevederile legale mai sus mentionate, se retine ca taxa pe valoarea adaugata aferenta bunurilor care au fost livrate sau urmează să fie livrate si serviciilor care au fost prestate sau urmeaza sa fie prestate este deductibila doar in situatia in care bunurile si/sau serviciile achizitionate sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile, justificarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adaugata efectuandu-se cu factură fiscală care trebuie sa cuprinda informatiile prevăzute la art. 155 alin. (5), și sa fie emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată.

Totodata, se retine ca prin Decizia nr. V din 15.01.2007, publicata in Monitorul Oficial nr. 732/30.10.2007, Inalta Curte de Casatie si Justitie in aplicarea dispozitiilor art 21 alin.(4) si ale art.145 alin.(8) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal precum si ale art.6 alin.2 din Legea nr.82/1991, republicata, precizeaza ca **“taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa si nici nu se poate diminua baza impozabila la stabilirea impozitului pe profit in situatia in care documentele justificative prezentate nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile prevazute de dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunii pentru care se solicita deducerea taxei pe valoarea adaugata”**.

Prin urmare, Decizia Inaltei Curtii de Casatie si Justitie precizeaza ca taxa pe valoarea adaugata nu poate fi dedusa in cazul in care documentele justificative nu contin sau nu furnizeaza toate informatiile prevazute in dispozitiile legale in vigoare la data efectuarii operatiunilor pentru care se solicita deducerea TVA.

Din analiza documentelor anexate la dosarul cauzei, respectiv raportul de inspectie fiscala nr., rezulta ca organele de inspectie nu au acordat contestatoarei dreptul de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta facturilor emise de S.C..... SRL si S.C. SRL reprezentind prestari servicii, intrucit contestatoarea nu a prezentat procese verbale de receptie, situatii de lucrari , iar in contractul de subantreprinza nr. incheiat intre S.C. SRL in calitate de antreprenor si S.C. SRL in calitate de subantreprenor, nu se mentioneaza tarifele percepute.

Avand in vedere prevederile art. 145 si art. 146 din Legea nr. 571/2003, cu modificarile si completarile ulterioare, se retine ca organele de inspectie fiscala nu au procedat la o analiza temeinica a facturilor de prestari servicii, pentru a se stabili concret, pentru fiecare

factura in parte care sunt motivele pentru care acestea nu pot dobandi calitatea de document justificativ in raport cu prevederile legale anterior precizate precum si o analiza a indeplinirii conditiilor de exigibilitate a taxei pe valoarea adaugata pentru operatiunile de achizitii efectuate de contestatoare, respectiv daca acestea sunt destinate utilizarii in folosul operatiunilor sale taxabile.

Totodata se retine si faptul ca din raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestata nu rezulta daca au fost efectuate verificari pentru a se stabili daca serviciile au fost efectiv prestate , daca urmare acestor prestari de servicii, pentru veniturile obtinute, s-a colectat taxa pe valoarea adaugata la momentul cand a intervenit faptul generator si exigibilitatea acesteia conform prevederilor art.134 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare.

De asemenea, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se retine ca S.C. SRL depune in sustinerea contestatiei in copie urmatoarele:

- contract de subantrepriza nr, incheiat intre S.C. SRL in calitate de antreprenor general si S.C. SRL in calitate de subantreprenor (pag. 75) pentru realizarea obiectivului „”;
- contract de subantrepriza nr, incheiat intre S.C. SRL in calitate de antreprenor general si S.C. SRL in calitate de subantreprenor (pag. 76-83) pentru realizarea obiectivului „”;
- proces verbal de predare-primire din data de 01.07.2008 incheiat intre S.C. SRL si S.C. SRL, semnat fara obiectiuni de catre antreprenorul general (pag. 84) ;
- situatia de lucrari nr. incheiata intre S.C. SRL si S.C. SRL;
- contract de subantrepriza nr, incheiat intre S.C. SRL in calitate de antreprenor general si S.C. SRL in calitate de subantreprenor (pag. 88) precum si procesul verbal de predare de primire (pag. 89) ;
- contract de subantrepriza nr. prin care S.C. SRL a subcontractat executia lucrarii de montaj S.C. SRL (pag. 90-96) precum si situatia de lucrari nr. (pag. 97) ;
- situatia de lucrari nr. incheiata intre S.C. SRL si S.C. SRL (pag. 102) ;
- anexa nr. 1/20.06.2008 la contractul nr. in care se mentioneaza tarifele percepute(pag. 103) ;

Se retine ca organele de inspectie fiscala nu au procedat la o analiza temeinica a documentelor depuse de societate in sustinerea

contestatiei , daca cheltuielile inregistrate au fost efectuate in scopul realizarii de operatiuni impozabile, in vederea stabilirii caracterului deductibil sau nedeductibil al taxei pe valoarea adaugata aferenta prestarile de servicii efectuate de S.C. SRL si S.C. SRL.

In speta sunt aplicabile si prevederile art. 94 alin. 1 din O.G. Nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala , cu completarile si modificarile ulterioare care precizeaza:

“Inspectia fiscala are ca obiect verificarea legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii îndeplinirii obligatiilor de catre contribuabili, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, verificarea sau stabilirea, dup caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata si a accesoriilor aferente acestora.”

La punctul 102.1 din H.G. Nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala se precizeaza:

“La examinarea starii de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative si evidentele financiar-contabile si fiscale care constituie mijloace de proba si sunt relevante pentru stabilirea drepturilor si obligatiilor fiscale.”

Avind in vedere prevederile legale sus mentionate se retine ca inspectia fiscala are ca obiect verificarea corectitudinii si exactitatii obligatiilor de catre contribuabili , stabilirea bazelor de impunere pe baza documentelor justificative si a evidentei contabile precum si a diferentelor datorate.

Urmare faptului ca prin raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. organele de inspectie fiscala nu au procedat la o analiza temeinica a documentelor cu privire la prestarile de servicii efectuate de S.C..... SRL si S.C. SRL , asa cum s-a retinut mai sus si tinind cont de prevederile art. 213 alin. 1 din OG nr.92/2003, republicata privind Codul de Procedura Fiscala, care stabileste ca :

“În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii

actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii.” se impune aplicarea dispozitiilor art. 216 alin 3 *"Solutii asupra contestatiei"* din OG nr.92/2003, republicata privind Codul de Procedura Fiscala, care precizeaza :

"(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare."

Totodata in speta sunt aplicabile si prevederile pct. 12.7 din *Ordinul 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată conform caruia :*

"12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente."

Prin urmare se va desfiinta partial decizia de impunere contestata pentru suma totala de lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata, urmand ca organele de inspectie fiscala, prin alte persoane decat cele care au intocmit decizia de impunere contestata, sa efectueze o noua verificare a tuturor documentelor, pentru aceeasi perioada si acelasi tip de impozit, conform celor retinute prin prezenta decizie.

7. Referitor la suma totala de lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar, cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare a contestatii se poate pronunta asupra dreptului de deducere pentru taxa pe valoarea adaugata inregistrata de S.C. SRL aferenta serviciilor prestate de S.C. SRL in conditiile in care societatea a prezentat în sustinerea contestatiei documente care nu au fost avute în vedere de catre organele de inspectie fiscala, precum si copie de pe factura conform cu originalul.

În fapt, organele de inspectie fiscala au constatat ca in luna martie 2008 societatea a dedus taxa pe valoarea adaugata in suma de lei aferenta facturii fiscale nr..... emisa de S.C.

SRL fara a prezenta contracte, situatii de lucrari , sau alte materiale corespunzatoare.

Urmare celor constatate, organele de inspectie fiscala au stabilit ca taxa pe valoarea adaugata in suma de lei este nedeductibilila fiscal potrivit prevederilor art. 146 alin. 1 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare .

S.C. SRL depune in sustinerea contestatiei in copie contractul de prestari servicii nr. incheiat intre S.C. SRL in calitate de executant si S.C. SRL in calitate de beneficiar , situatia de lucrari nr. , precum si copie de pe factura nr. conform cu originalul semnata si stampilata de furnizor (pag. 69-74).

In drept sunt aplicabile prevederile art 213 alin. 4 din O.G. Nr. 92/2003 republicata privind Codul de Procedura Fiscala, potrivit caruia :

“Contestatorul, intervenientii sau împuternicitii acestora pot sa depuna probe noi în sustinerea cauzei. În aceasta situatie, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, dup caz, si se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora.”

Potrivit actului normativ sus mentionat contestatorul, intervenientii sau împuternicitii acestora pot sa depuna probe noi în sustinerea cauzei, situatie in care organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat i se va oferi posibilitatea sa se pronunte asupra acestora.

In speta sunt aplicabile si prevederile art. 94 alin. 1 din O.G. Nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala , cu completarile si modificarile ulterioare care precizeaza:

“Inspectia fiscala are ca obiect verificarea legalitatii si conformitatii declaratiilor fiscale, corectitudinii si exactitatii îndeplinirii obligatiilor de catre contribuabili, respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, verificarea sau stabilirea, dup caz, a bazelor de impunere, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata si a accesoriilor aferente acestora.”

La punctul 102.1 din H.G. Nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala se precizeaza:

“La examinarea starii de fapt fiscale pentru stabilirea bazei de impunere, organul fiscal competent va avea în vedere toate documentele justificative si evidentele financiar-contabile si fiscale care constituie mijloace de proba si sunt relevante pentru stabilirea drepturilor si obligatiilor fiscale.”

Avind in vedere prevederile legale sus mentionate se retine ca inspectia fiscala are ca obiect verificarea corectitudinii si exactitatii obligatiilor de catre contribuabili , stabilirea bazelor de impunere pe baza documentelor justificative si a evidentei contabile precum si a diferentelor datorate.

Avind in vedere cele de mai sus si tinind cont de prevederile art. 213 alin. 1 din OG nr.92/2003, republicata privind Codul de Procedura Fiscala, care stabileste ca :

“În solutionarea contestatiei organul competent va verifica motivele de fapt si de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestatiei se face în raport de sustinerile partilor, de dispozitiile legale invocate de acestea si de documentele existente la dosarul cauzei. Solutionarea contestatiei se face în limitele sesizarii.” precum si documentele prezentate ulterior de contestatoare cu adresa inregistrata la D.G.F.P. Arges sub nr. 103907/02.12.2010, asupra carora organele de inspectie fiscala nu s-au pronuntat se impune aplicarea dispozitiilor art.216 (3) "*Solutii asupra contestatiei*" din OG nr.92/2003, republicata privind Codul de Procedura Fiscala, care precizeaza :

"(3) Prin decizie se poate desfiinta total sau partial actul administrativ atacat, situatie în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare."

In concluzie se va desfiinta partial decizia de impunere nr. cu privire la taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar in suma de lei urmind ca alte organe de inspectie fiscala decat cele care au intocmit decizia contestata , sa procedeze la reanalizarea situatiei de fapt pentru aceeasi perioada si acelasi tip de impozit tinind cont de cele precizate in prezenta decizie si de actele normative aplicabile in speta.

La reverificare vor fi avute in vedere si sustinerile contestatoarei .

8. Referitor la suma de lei reprezentind taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este dacã S.C. SRL datoreazã aceasta taxã pe valoarea adaugata, în conditiile în care aceasta a incasat in luna martie 2010 avansuri, pentru care nu a colectat TVA si nici nu a emis factura fiscala .

În fapt, în luna martie 2010 S.C. SRL a încasat prin banca avansuri fără să colecteze taxa pe valoarea adaugata .

Porivit documentelor de evidentã contabilã, organele de inspectie fiscala au constatat cã in perioada 01.01.2010 – 30.04.2010 petenta a evidentiat in balanta de verificare intocmita la data de 30.04.2010 o taxa pe valoarea adaugata colectata in suma de lei , in conditiile in care la aceeasi data figura cu sold creditor în contul 419 “ Clienti creditorii “ în suma de lei , iar urmare corelatiilor efectuate a veniturilor evidentiate, a operatiunilor cu taxare inversa si a avansurilor incasate rezulta o taxa pe valoarea adaugata colectata in suma de lei.

Astfel, organele de inspectie fiscala au stabilit ca societatea nu a inregistrat taxa pe valoarea adaugata colectata aferenta avansurilor incasate incalcind astfel prevederile art. 134² alin. 2 lit. b din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, fapt pentru care au procedat la majorarea taxei pe valoarea adaugata colectata cu suma de lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 134, alin 2 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal , *text valabil* de la data de 01.01.2007 si care precizeaza urmatoarele:

“Faptul generator și exigibilitatea - definiții

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.”

De asemenea potrivit art.134², alin 2, lit b din acelasi act normativ:

“ Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

.....
(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

.....
b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator.
Fac excepție de la aceste prevederi avansurile încasate pentru plata importurilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente importului, precum și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite sau care nu sunt impozabile. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării sau prestării acestora;”

Potrivit situației de drept prezentate se reține ca legiuitorul definește exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată ca fiind data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acesteia poate fi amânată.

Totodată, în cazul avansurilor, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru livrări de bunuri și prestări de servicii intervine *la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator.*

În speța sunt incidente și prevederile art. 155 alin 1 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, în ceea ce privește care, precizează următoarele:

“ (1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, altă decât o livrare/prestare fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) și (2), trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.”

Potrivit actului normativ sus mentionat, obligatia persoanei impozabile este de a emite o factura catre fiecare beneficiar pentru suma avansurilor încasate în legatura cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu pâna în cea de-a 15-a zi a lunii urmatoare celei în care a încasat avansurile, cu exceptia cazului în care factura a fost deja emisa.

Avand in vedere situatia de fapt inregistrata rezulta ca petenta a încasat prin banca în luna martie 2010 , avansuri pentru care nu a colectat taxa pe valoarea adaugata si nici nu a emis factura.

De asemenea potrivit documentelor de evidentă contabilă, organele de inspectie fiscală au constatat că avansul nu a fost restituit sau stornat , petenta figurând cu sold creditor în contul 419 " Clienti creditori " în sumă delei potrivit balantei de verificare încheiată la data de 30.04.2010.

Potrivit OMFP 3055/2009 pentru aprobarea reglementarilor contabile conforme cu directivele europene , contul 419 " Clienti - creditori " are urmatoarea functiune:

" Contul 419 " Clienti - creditori "

Cu ajutorul acestui cont se tine evidenta clientilor – creditori, reprezentând avansurile încasate de la clienti.

Contul 419 "Clienti - creditori" este un cont de pasiv.

În creditul contului 419 "Clienti - creditori" se înregistreaza:

- *sumele facturate clientilor reprezentând avansuri pentru livrari de bunuri sau prestari de servicii (411);*

[...]

Soldul contului reprezinta sumele datorate clientilor - creditori."

Avand in vedere aceste prevederi legale rezulta ca evidenta avansurilor încasate de la clienti se tine cu ajutorul contului 419 , in creditul sau inregistrandu-se *sumele facturate clientilor, reprezentând avansuri pentru livrari de bunuri sau prestari de servicii, iar soldul contului reprezinta sumele datorate clientilor – creditori.*

Avand in vedere documentele aflate la dosarul cauzei, respectiv balantele de verificare la data de 31.01.2010, 28.02.2010, 31.03.2010, 30.04.2010, fisele contului 419 pentru perioada ianuarie-aprilie 2010 , inregistrările din luna martie 2010 care afecteaza rulajul contului 419, se retine ca in contul 419 " clienti creditori " petenta avea inregistrat avansul in suma de lei incasat in luna martie 2010 pentru care insa nu a emis factura fiscala si nici nu a colectat taxa pe valoarea adaugata.

Având în vedere situația de fapt și de drept prezentată, se reține că organele de de inspectie fiscala în mod legal au colectat TVA în suma de lei pentru avansul încasat de petenta în luna martie 2010 , contestatia urmind a se respinge ca neintemeiata pentru acest capat de cerere.

9. Referitor la suma de lei reprezentind majorari de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata si suma de 10.826 lei reprezentind penalitati de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata,cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges prin Biroul solutionare contestatii este sa se pronunte daca petenta datoreaza aceasta suma în conditiile în care debitul în cauza nu a fost achitat în termen .

În fapt , organele de inspectie fiscala au calculat majorari de intirziere în suma de lei și penalitati de intirziere aferente în suma de lei pentru neachitarea în termen a taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar în suma de lei.

În drept sunt aplicabile prevederile art 119 și 120 din OG 92/2003 republicata cu completarile și modificarile ulterioare, care precizeaza :

“ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorari de întârziere.

.....
ART. 120

“ (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

.....
(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Începind cu data de 01.07.2010 în speta sunt aplicabile prevederile art. 119 , art. 120 și art. 120¹ din același act normativ modificat prin O.U.G. nr. 39/2010 pentru modificarea și completarea

Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care precizează:

“ ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

.....
ART. 120

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

.....
(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

ART. 120^{1*}

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Deoarece în sarcina S.C. SRL a fost reținută o diferență de taxă pe valoarea adăugată în suma de lei, aceasta datorează și sumele accesorii în raport cu debitul, conform principiului de drept “ *accessorium sequitur principale*“, fapt pentru care se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea de majorări de întârziere în suma de lei și penalități de întârziere în suma de lei, contestația urmând a se respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

10. Referitor la suma de lei reprezentind majorari de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata si suma de lei reprezentind penalitati de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata stabilite prin decizia de impunere nr si avand in vedere faptul ca stabilirea de majorari de intarziere si penalitati de intirziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul precum si faptul ca acestea sunt aferente taxei pe valoarea adaugata desfiintata prin prezenta decizie , urmeaza sa se desfiinteze si majorarile de intarziere si penalitatile de intirziere aferente conform principiului de drept "accesorium sequitur principale" .

La recalcularea acestora, functie de taxa pe valoarea adaugata datorata , se va tine cont de prevederile art 119 si 120 din OG 92/2003 republicata cu completarile si modificarile ulterioare, care precizeaza :

“ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorari de întârziere.

.....
ART. 120

“ (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

.....
(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Incepind cu data de 01.07.2010 in speta sunt aplicabile prevederile art. 119 , art. 120 si art. 120^1 din acelasi act normativ modificat prin O.U.G. nr. 39/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care precizeaza:

“ ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

.....
ART. 120

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

.....
(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

ART. 120¹*

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.”

Prin urmare, organele de inspectie fiscala vor tine seama de cele precizate prin prezenta decizie, de motivatiile contestatoarei, de documentele depuse in sustinerea acesteia, precum si de prevederile legale aplicabile in speta in vigoare in perioada verificata.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul art.21, art. 24, art. 145 , art.146, art. 155 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare, art.6 alin.(1) din Legea nr.82/1991, Legea contabilitatii, republicata, pct. 102.1 din H.G. Nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, 12.1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 44 si pct. 48 din Hotrârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare coroborate cu prevederile art. 94, art. 105, art. 119, art. 120,

art. 205, art. 206, art. 207, art. 209, art. 211, art. 213, art. 216 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se:

DECIDE

1. Desfiintarea partiala a deciziei de impunere nr. emisa de Activitatea de inspectie fiscala Arges - Serviciul inspectie fiscala persoane juridice 4 pentru suma delei reprezentind:

- lei - impozit pe profit;
- lei – majorari de intirziere aferente impozitului pe profit;
- lei – penalitati de intirziere aferente impozitului pe profit;
- lei – taxa pe valoarea adaugata;
- lei – majorari de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata;
- lei – penalitati de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata, urmand ca organele de inspectie fiscala altele decat cele care au intocmit decizia de impunere contestata sa reanalizeze aceleasi obligatii fiscale pentru aceeasi perioada, conform celor retinute in prezenta decizie si actelor normative aplicabile in speta in perioada verificata.

2. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata S.C. SRL impotriva deciziei de impunere nr., pentru suma de lei reprezentind:

- lei – impozit pe profit;
- lei – taxa pe valoarea adaugata;
- lei – majorari de inrieziere aferente taxei pe valoarea adaugata ;
- lei – penalitati de intirziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

3. Respingerea ca nemotivata si nesustinuta cu documente a contestatiei formulata S.C. SRL impotriva deciziei de impunere nr. , pentru suma de lei reprezentind impozit pe profit.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 6 luni de la comunicare, conform prevederilor legale.

Director executiv

